

S a d r Ź a j

Sadržaj seminarskog rada	1
I Pojam religije	2-3
II Pojava religije i njen istorijski razvoj	3
1.1. Animizam	3
1.2. Totemizam	4
1.3. Politeizam	4
1.4. Monoteizam	4-5
III Odnos religije i magije	5
IV Okultizam i verske sekte	6-7
V Monoteizam-religija našeg vremena	7
2.1. Judeizam	7-8
2.2. Hrišćanstvo	8-9
2.3. Islam	9-10
2.4. Budizam	10
VI Religija-na granici objektivnog i subjektivnog	11-12
Zaključak	13
Rezime i ključne reči	14
Literatura	15

1

I. Pojam religije

Definisanje pojma religije predstavlja veoma težak zadatak jer je religija sama po sebi veoma složen fenomen. Nesumnjivo religija predstavlja jedan od elemenata ljudske svesti i duhovne kulture. Pojam religija nastao je od latinskog glagola religio, religare što znači povezati. Ovu reč prvi put upotrebljava Laktanacije, hrišćanski filozof u VI veku n.e. Ovde se misli na povezivanje čoveka sa prirodom, drugim bićima i Bogom.

Postoje tri osnovna pristupa pomoću kojih se može posmatrati religija kao fenomen¹. To su: subjektivni, objektivni i subjektivno-objektivni pristup. Sa stanovišta objektivnog pristupa, religija se može ispitivati kao svaka druga pojava. Subjektivni pristup zahteva drugačiji pristup religiji nego ostalim stvarima. Po trećem stavu, smatra se da se ne može poreći ni subjektivno ni objektivno kod religije jer je ona sinteza i subjektivnog i objektivnog.

Jedno od tumačenja religije datira iz 1959. godine, po kome religija predstavlja „ društvenu formu svesti u kojoj dolazi do izraza čovekova zavisnost od tuđih mu i nepoznatih prirodnih i društvenih sila i fantastična forma preovladavanja tih sila putem obreda, molitvi i slično. Religija je u stvari ropska forma moralne svesti“² Karl Marks smatra da religija nije ništa drugo do „uzdah zgažene tvari, opijum naroda“. Njegovo mišljenje je da je čovek generičko biće i da ne sme da bude posrednika između dva čoveka koji su pripadnici jedne zajednice. U klasnom društvu čovek gubi osećaj zajedništva te ne postoji mogućnost međusobne identifikacije između pripadnika različitih klasa. Po Marksu, to je način religije i zato religija predstavlja oblik otuđenja. Po Dirckemu religija je kolektivna moć društva nad pojedincem, to je sistem ideja putem kojeg pojedinci sebi objašnjavaju društvo u kome žive.

Navedena tumačenja religije su u suprotnosti sa tumačenjem Leška Kolakovskog. Njegov stav je da su „ zabranjene one definicije koje podrazumevaju da je religija samo sredstvo svetovnih, društvenih ili psiholoških potreba jer su to iskustveni stavovi i ne smeju se prihvatiti kao deo definicije“. Jedna od definicija religije Leškaka Kolakovskog jeste „ Religija nije skup stvarnosti, ona je oblast bogoštovanja u kojoj se razumevanje, saznanje, osećanje učešća u temeljnoj stvarnosti (bilo da se misli na ličnog boga ili ne) i

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com